

Да го менуваме относот кон нашета историја и личности от Костадин Бояджиски, Щип

(Къщата на Татарчеви въ РЕСЕНЪ) Много статии се написаха по Скопските сръбски вестници, следъ като Антонио Милошовски написа няколко реда за Д-ръ Христо Татарчевъ, по страниците на Утрински вестникъ отъ 18-19 декември 2004 година.

На първия материалъ автора (Г.М.) отговори и публикува материала по страниците на Македонска Трибуна.

На Антонио Милошовски отговори и Пандо Колимишевски. Пандо Колимишевски писа, че той е билъ кръстенъ отъ Д-ръ Асенъ Татарчевъ. Господинотъ Колимишевски, който преди години бѣ главенъ отговорникъ на Нова Македония въ Скопие, писа за Татарчеви, но никжде той не писа, че тѣ сж българи! Както всички журналисти и Пандо Колимишевски писа една сърбомакедонска измислица. Костатинъ Бояджийски пише, че въ 1893 година въ Солунъ е сформирана ВМРО. На читателя трябва да подчертаемъ, че въ Вардарска Македония има законъ да не се споменава думата българинъ. Костатинъ Бояджийски лъже свойтѣ читатели, че е сформирана ВМРО презъ 1893 година. Първото име е Българо-Македоно-Одрински Революционенъ Комитетъ. За да не спомене това, Костатинъ пише за ВМРО. Костатинъ пише, че при сформиранието на Б»М»О»Р»К, Д-Ръ Татарчевъ билъ посоченъ, за председателъ на утрешната Македонска държава!

Всичко това което е написалъ Костадинъ Бояджийски е само за сърбомакедонски абдали. Въ спомените на Д-Ръ.Христо Татарчевъ се споменава идеята за автономия на Македония и Одринска Тракия, чрезъ която автономия, ако се получи, ще може по лесно Македония и Одринска Тракия да се присъединятъ къмъ България. Колкото се отнася за какво се е борелъ Дамянъ Груевъ, редакцията на Македонска Трибуна предлага, на читателя самъ да

прочетъ споменитъ на Дамянъ Груевъ които публикуваме по долу.

Костатинъ Бояджийски пише, че въ днешната сръбска Македония Д-ръ.

Татарчевъ е таксуванъ за предателъ, а Дамянъ Груевъ за националенъ герой!

Много отъ сръбо-македонцитъ таксуватъ Д-ръ. Татарчевъ за предателъ,

понеже, сръбо-македонизма го заварва въ Македония и той отказва да свири на сръбската цигулка.

Никѣде въ писанията на Антонио Милошевски, и тѣзи на Пандо Колимишевски не се споменава, че внука на Д-ръ. Христо Татарчевъ, Асенъ Татарчевъ бе по затворите на първа и втора Югославия като българинъ.

Сестрата на Д-ръ Асенъ Татарчевъ, Г-жа Ляпчева каза на автора (Г.М.) презъ май 1972 година, че тя е българка и, че Татарчеви сж българии! На този разговоръ присъстваха; кмета на Ресенъ, някой си Митсковъ отъ Цари дворъ,

и прокурора на града, Г-нъ.

Асенъ Татарчевъ. Тукъ

даваме и снимка отъ надгробния кръстъ на Д-ръ.

Асенъ Татарчевъ.

Синътъ на Д-ръ Асенъ

Татарчевъ живее въ градъ

Монтриалъ и е приятелъ на

автора (Г.М.) Сръбо-

македонскитъ агенти преди

години ходиха при Д-Ръ.

Мишелъ Татарчевъ да имъ се декларира за «македонецъ». Сръбо-македонскитъ агенти не писаха нищо за това посещение, сигурно не сж получили отговора, за които сж били отишли въ Монтриалъ Канада.